

I Pedagogien diskuteras de problem som uppstår när eleverna inte längre får använda pengar i sin vardag. Ett annat hett ämne är skolans klädkoder.

Pengars värde

Matematikundervisningen har alltid haft ett tveeggat förhållande till pengar – dels som mål dels som medel. Genom undervisningen har eleverna fått lära sig hantera pengar för att kunna sköta sin hushållskassa, betala ränta på sina lån, beräkna sin inkomstskatt och göra upp en budget för ett företag, en kommun eller hela riket (om man råkar bli vald till finansminister). Men pengar har också alltid använts som medel för att konkretisera den grundläggande aritmetiken och positionssystemet. Nu i det kontantlösa samhället sliter Pedagogiens lärare sitt hår i frustration över att eleverna inte har den ringaste uppfattning om pengar och pengars värde och därför inte längre förstår de förklaringar som ges.

Professor X. Bo Nent menar att förfallet började redan när 25-öringarna togs ur bruk. I begynnelsen hade nämligen Pedagogien en dubbel valuta där en pedagogisk krona delades in i 100 pedagogiska ören ($1PKR = 100PÖR$). Eftersom barn ofta skickades till affären för att handla mjöl, skopustmedel eller snustobak fick de en vana att hantera slantar. Blev det växel över kunde de ibland få lov att köpa en 1-öres kola eller en 5-öres pralin. Veckopeng och pengagåvor sparades i spargrisar tills man kunde tömma ut en hög med mynt som räknades och som sedan byttes mot en

högt önskad leksak. Redan när barnen började skolan hade de klart för sig att fyra 25-öringar motsvarade två 50-öringar och att 100 öre var detsamma som 1 krona. Denna vardagskunskap kunde lärarna använda för att lekande lätt förklara positionssystemet, subtraktionsalgoritmen, addition av bråk och procenträkning. Sedan togs småslantarna bort, först 1- och 2-öringarna, sedan 5- och 10-öringarna och så 25-öringarna. Nu finns inga ören alls kvar utom på papper och i datorer som decimaldelar av kronor.

All-experten Pia Get försvarar regeringens beslut i frågan att ta bort öresmynten som en strävan efter jämlikhet.

– Pengarna blev en tydlig klassmarkör där vissa människor mest hanterade ören och andra handlade för kronor. Det kändes ojämnt och föråldrat att på så sätt skilja fattiga från rika. När örena togs bort fick alla priser uttryckas i kronor, vilket känns mycket mer jämlikt. Men numera är även kronor passé och ingen har längre några kontanter i fickan, allra minst småmynt. Nej nu är det dags att ta in bitcoin i undervisningen istället!

Matematiska klädkoder

En diskussion har blossat upp i Pedagogien gällande skolans klädkoder. Skolvärket har kartlagt hur elever i årskurs 7 går klädda och vilka lokala klädkoder skolor formulerar. Rapporten påvisar en tydlig könsdiskriminering på vissa skolor. Det kan till exempel handla om längden på flickornas kjolar eller om flickornas hår och ansikte får vara synliga. Undervisningsminister Axel Blom kommenterar rapporten.

– Så kan vi inte ha det! Vi kan inte tillåta olika regler för flickor och pojkar och andra individer. Ska det finnas en klädkod så måste den vara könsneutral och lika i hela landet.

Skolvärket har nu fått i uppgift att ta fram ett förslag på en köns- och åldersneutral klädkod. Om en skola vill ha en klädkod måste de använda den av Skolvärket föreskrivna. För att uppnå objektivitet har Skolvärket belyst att utgå från matematiska beskrivningar. Vi har genom underhandskontakter på Skolvärket fått inblick i hur klädkoderna kan komma att formuleras och kan här presentera några exempel som finns med i det första utkastet.

- » Förhållandet mellan den del av benen som lämnas bar och den som är täckt av tyg ska vara 2:1, förutom vid simundervisning då hela benen får vara bara.
- » Maximalt 10% av ansiktet och 90% av håret får täckas. Dock kan undantag förekomma under pandemier då specialregler för täckning av ansiktet kan införas.
- » Diametern på hattens brätte får inte överstiga avståndet mellan skuldrorna.